

[Justitsministeren.]

være i strid med de tendenser, der igennem de sidste halvandet hundrede år har været bestemmende for den strafferetlige udvikling her i landet, at lade alvorlige strafsanktioner bero på så vage og ubestemte straffebud. Man kommer i virkeligheden i strid med grundsætningen om ingen straf uden lov.

På grundlag af sin vurdering af de enkelte sager, der er omtalt i rapporten, fremhæver rigsadvokaten videre vanskelighederne ved at bestemme, hvilke handlingsforløb der kunne henføres under reglen, og vanskelighederne ved at udvælge netop de personer, der har medvirket til den strafbare handling. Dette vil medføre vilkårlighed i retshåndhævelsen.

Endelig anfører rigsadvokaten imod den foreslåede generelle strafferegulering, at domstolene antagelig vil være meget tilbageholdende med at anse betingelserne for strafansvar for opfyldt, hvorfor bestemmelsen ikke får nogen væsentlig præventiv virkning. Denne forventede tilbageholdenhed hænger sammen med, at den skitserede regel i virkeligheden tilsigter at ramme handlinger, som allerede nu er strafbare efter straffeloven, men hvor det ikke kan bevises, at gerningsmanden har handlet forsætligt.

Det er rigsadvokatens opfattelse, at utilbørlig økonomisk virksomhed mest effektivt hindres ved, at udsigten til gevinst afskæres. Rigsadvokaten peger derfor på nogle områder inden for civilretten, selskabsretten og retsplejen, hvor man kunne overveje ændringer af de gældende regler. Særligt nævner rigsadvokaten, at der kan være anledning til at overveje en forbedret beskyttelse af skyldnere og de øvrige kreditorer i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse, tvangsauktion, konkurs og likvidation. I den forbindelse peger rigsadvokaten på, at en række af de ændringer vedrørende aktieselskaber, som følger af det fremsatte forslag til aktieselskabslov, vil begrænse mulighederne for de tilsidesættelser af minoritetsrettigheder, der skildres i rapporten. Forslaget, der også stiller skærpede krav til koncernregnskaber, vil i det hele udvide garantierne mod angribelige forretningsmetoder, som består i misbrug af aktieselskabers uudnyttede kapitalreserver eller kreditmuligheder. Rigsadvokaten udtrykker også ønsket om, at der hos

advokatmyndighederne skabes større forståelse for, at advokaters bistand til angribelige dispositioner eller som finansierer dertil kan være i strid med de forventninger, der stilles til advokaterne fra samfundet, og være egnet til at svække tilliden til advokatstanden.

Det er min opfattelse, at de betænkeligheder, som rigsadvokaten anfører imod en generel straffebestemmelse i lighed med statsadvokat Grells forslag, er ganske tungtvejende. I virkeligheden er det vel et spørgsmål, om man ikke ved en sådan regel pålægger domstolene — og anklagemyndigheden — opgaver, som i et retssamfund bør være forbeholdt de politiske organer. Et begreb som „rimelige samfundsmæssige, herunder sociale, hensyn“ kan ikke bestemmes og afgrænses uden hensyntagen til politiske vurderinger, som principielt ikke bør overlades domstolene. Det er politikernes opgave at fastlægge sådanne grænser for det straffbares område.

Jeg er derfor enig med rigsadvokaten i, at opgaven må være at finde frem til de konkrete områder, hvor ændringer i lovgivningen bør gennemføres. Justitsministeriet vil her tage udgangspunkt i rigsadvokatens forslag og i samarbejde med de berørte myndigheder søge at formulere egnede regler.

Som nævnt har en arbejdsgruppe allerede set på spørgsmålet om at udvide det offentlige kontrol med bankernes virksomhed og afgivet en redegørelse til handelsministeriet herom. Skærpede regler om aktieselskaber er på vej, og i justitsministeriet arbejder man for tiden på en revision af konkursloven, hvori vil indgå de forslag og henstillinger, som rigsadvokatens gennemgang af rapporten har givet anledning til. Jeg kan også nævne, at justitsministeriet er i gang med at undersøge spørgsmålet om at ændre pantebrevsformularen, således at den såkaldte tvangsauktionsklausul, dvs. bestemmelse om at pantegælden forbliver indestående i ejendommen uanset tvangsauktion, indgår som et standardvilkår. Rigsadvokaten fremhæver, at en sådan ændring formentlig vil kunne begrænse mulighederne for at opnå gevinst ved tvangsauktion.

Særlig med hensyn til det nævnte spørgsmål om advokatmyndighedernes kontrol med advokaternes virksomhed kan jeg sige, at justitsministeriet har anmodet advokat-